

	Rd.	ß.	Rd.	ß.
hvori fragaaer				
Resten af den i Nielsens Dødsbo udlagte Capital	1,332.	32		
og Renter deraf til 20de August 1866	143.	54		
			1,475.	86

Salt 4,178. 6

(foruden Renter fra 20de August 1866 af 3,592 Rd. 82 ß.), for hvilke Overformyndriet og Fideicommisset ikke have faaet Dækning.

Under dette Beløb henhører en Gjæld stor 900 Rd. med vedhængende Renter 4 pCt. aarlig, fra 10de Juni 1857, hvori Gaardmand Niels Mortensens Enke, Ane Rasmusbatter i Masum, staaer til Overformyndriet ifølge en af Gaardmand Peter Nielsen i Masum d. 11te December 1829 til det Gersdorffske Fideicommiss udstedt Obligation. Efterat Niels Mortensen havde ifølge Opfølgelse d. 10de Juni 1857 betalt denne Obligationens Paalydende imod Nielsens Dwittering, og efterat Justitsministeriet havde ifølge Nielsens og Schmidts Indstilling ophævet den Obligationen givne Forbudspaategnning, befandt es efter Kassemangelens Opdagelse Obligationen endnu henliggende ugwitteret, og en Indførsel i Overformyndriets Kassebog, betegnende dens Indfrielse, antoges skeet efter Nielsens Død under et Forsøg paa at rette denne Kassebog efter hans øvrige Optegnelser. Skjøndt det saaledes er givet, at denne Obligation een gang er betalt, er dog N. Mortensens Enke ved Højesterets Dom af 3die October 1867 dømt til at betale Obligationen, 900 Rd., med Renter, som anført, til Overformyndriet. Det hedder i den paaagjældende Overrettsdom af 4de Juni 1866:

„Den under Sagen omhandlede Obligation af 11te December 1829 var udstedt af Selveiergaardmand Peder Nielsen i Masum for 900 Rd. til det Gersdorffske Fideicommiss, som bestyres af Odense Kjøbstads Overformynderi, og gav Pant i Udsiederens Gaard i Masum;

den er under 1ste Marts 1853 forsynet med Fornødheds-paategnning af Niels Mortensen, der ved Arv var bleven Eier af Pantet, og som under 7de Juni 1856 opfagde Capitalen til Udbetaling i Juni Termin 1857. Den 10de Juni 1857 indbetalte derefter Niels Mortensen til den daværende første Overformyndrer i Odense N. Nielsen saavel Capitalen som Rente deraf for et halvt Aar, og erholdt af ham Løs Dwittering derfor, underkrevet: „Odense Kjøbstads Overformynderi den 10de Juni 1857; N. Nielsen“, og var Dwitteringen endvidere af N. Nielsen paategnet: „Saasnart Obligationen er kommet tilbage fra Justitsministeriet, hvor den skal indsendes for at erholde Prohibitiv-paategnningen annulleret, skal den blive udleveret“. Efter en Indstilling af begge de daværende Overformyndere, dateret den 16de Juni 1857, og hvori omtales, at Obligationen er opagt, men ikke at Capitalen var indbetalt, ophævedes under 7de Juli af N. Prohibitiv-paategnningen af Justitsministeriet, men Obligationen blev ikke udleveret til Niels Mortensen, men fandtes, da Overformynderen N. Nielsen kort efter døde, endnu ugwitteret blandt Overformyndriets Activer.

Ved den indkomne Dom blev det statueret, at Sagens Udfald maatte beroe paa, om Etantindens afdøde Mand ved at indbetale Obligationens paalydende Sum til N. Nielsen har betalt til rette Vedkommende og derved opfyldt sin Forpligtelse efter Obligationen, eller ikke, og da det antoges, at Indbetalingen burde være skeet til, og Dwittering, for at være forbindende for Fideicommisset, burde være udstedt af begge Overformyndere i Forening, formeentes det, at N. Nielsen kun kunde antages som privat Mand at have modtaget Pengene for derefter at indbetale dem til Overformyndriet.

Det skjønnes heller ikke rettere, end at N. Nielsens Dwittering ikke kan være bindende for Fideicommisset og Overformyndriet. Da nu den Omstændighed, at Betalingen findes indført i Overformyndriets Kassebog, ikke, ifølge hvad der foreligger om denne efter N. Nielsens